

Sygn. akt VI Gz 210/16

POSTANOWIENIE

Dnia 3 października 2016 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: **SSO Barbara Frankowska**

SSO Beata Hass - Kloc

SSO Anna Walus – Rząsa (spr.)

Protokolant: asyst. sędziego Joanna Gołąbek

po rozpoznaniu w dniu 3 października 2016 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku: H. W.

z udziałem: M. Z.

o nadanie klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu przeciwko małżonce dłużnika

na skutek zażalenia małżonki dłużnika na postanowienie Sądu Rejonowego w Przemyślu Wydziału V Gospodarczego z dnia 21 grudnia 2015 r., sygn. akt V GCo 173/15

postanawia:

I. oddalić zażalenie;

II. zasądzić od uczestniczki M. Z. na rzecz wnioskodawcy H. W. kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym;

III. oddalić wniosek skarżącej o wstrzymanie wykonania zaskarżonego postanowienia

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 21 grudnia 2015 r. /k.9/ Sąd Rejonowy w Przemyślu Wydział V Gospodarczy nadał klauzulę wykonalności prawomocnemu wyrokowi Sądu Rejonowego w Przemyślu z dnia 24 czerwca 2014 r., sygn. akt V GC 43/14 przeciwko małżonce dłużnika M. Z. z ograniczeniem jej odpowiedzialności do przedsiębiorstwa wchodzącego w skład majątku wspólnego małżonków (pkt), zasądził od małżonka dłużnika M. Z. na rzecz wierzyciela H. W. kwotę 72,00 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania (pkt II).

Jako podstawę rozstrzygnięcia Sąd Rejonowy powołał art. 787¹ kpc, wskazując, iż spełnione zostały przesłanki określone w tym przepisie o czym świadczą załączone dokumenty wykazujące treść tytułu egzekucyjnego i fakt pozostawania uczestników M. Z. i S. Z. w związku małżeńskim.

Powyższe postanowienie zaskarżyła zażaleniem małżonka dłużnika M. Z. zarzucając naruszenie art. 787 kpc i 787¹ kpc przez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie.

Skarżąca podniosła, iż wierzytelność stwierdzona wyrokiem Sądu Rejonowego w Przemyślu z dn. 24.06.2014 r. sygn. akt V GC 43/14 powstała w wyniku czynności prawnej dokonanej przez jej męża bez zgody skarżącej, gdzie jej małżonek występował jako podmiot gospodarczy. Skarżąca powołała przepis art. 787 kpc wskazując, że w rozpoznawanej sprawie nie zostało wykazane, że powyższa wierzytelność powstała za jej zgodą a zatem nie zaistniały podstawy do ustalenia jej odpowiedzialności jako małżonki dłużnika.

W oparciu o powyższe skarżąca wniosła o oddalenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności.

W odpowiedzi na zażalenie (k. 37-38) wnioskodawca wniósł o jego oddalenie i zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania zażaleniowego wg. norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

W sprawie zachodziły podstawy do nadania klauzuli wykonalności przeciwko skarżącej, jako małżonce dłużnika, z ograniczeniem jej odpowiedzialności do przedsiębiorstwa wchodzącego w skład majątku wspólnego małżonków. Podstawą wydanego przez Sąd Rejonowy rozstrzygnięcia był przepis art. 787¹ kpc, zgodnie z którym tytułowi egzekucyjnemu wydanemu przeciwko osobie pozostającej w związku małżeńskim sąd nada klauzulę wykonalności przeciwko małżonkowi dłużnika z ograniczeniem jego odpowiedzialności do przedsiębiorstwa wchodzącego w skład majątku wspólnego małżonków, jeżeli wierzyciel wykaże dokumentem urzędowym lub prywatnym, że stwierdzona tytułem egzekucyjnym wierzytelność powstała w związku z prowadzeniem przedsiębiorstwa.

Zgodnie z powyższym przepisem art. 787¹ kpc – odmiennie niż w art. 787 kpc nadanie klauzuli wykonalności przeciwko małżonkowi dłużnika z obowiązkowym ograniczeniem w treści klauzuli odpowiedzialności małżonka dłużnika do przedmiotów majątkowych wchodzących w skład przedsiębiorstwa nie jest uzależnione od zgody drugiego małżonka na zaciągnięcie zobowiązania. Przepis ten pozostaje w związku z art. 41 § 2 kro w części, w której dotyczy on odpowiedzialności za zobowiązania powstałe w związku z prowadzeniem przedsiębiorstwa wchodzącego w skład majątku wspólnego małżonków i dotyczy przypadków zaciągnięcia zobowiązania bez zgody drugiego małżonka.

W świetle powyższego w przedmiotowej sprawie brak zgody małżonka dłużnika na zaciągnięcie zobowiązania nie stał na przeszkodzie nadaniu klauzuli w myśl art. 787¹ kpc.

W postępowaniu klauzulowym z art. 787¹ kpc sąd ogranicza się do wyjaśnienia trzech kwestii, a mianowicie, czy wskazana przez wierzyciela osoba jest małżonkiem dłużnika, czy przedsiębiorstwo wchodzi w skład majątku wspólnego małżonków, czy wierzytelność powstała w związku z prowadzeniem przedsiębiorstwa.

Powyższe przesłanki zostały w przedmiotowej sprawie wykazane. Okoliczność, iż zobowiązanie powstało w związku z prowadzoną przez dłużnika działalnością gospodarczą potwierdziła sama skarżąca w zażaleniu a ponadto wynika to z akt sprawy sygn. akt V GC 43/14. Okoliczność czy przedsiębiorstwo wchodzi w skład majątku wspólnego małżonków nie było kwestią sporną. Nie budzi również wątpliwości, że wyrok SR w Przemyślu z dnia 24 czerwca 2014 r., sygn. akt V GC 43/14 jest tytułem egzekucyjnym a uczestniczka postępowania pozostaje małżonką dłużnika.

Mając na uwadze powyższe Sąd w oparciu o przepisy art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc orzekł jak w sentencji postanowienia oddalając zażalenie.

Zważywszy, że zażalenie podlegało oddaleniu Sąd oddalił także wniosek o wstrzymanie postępowania egzekucyjnego (...) albowiem stał się on bezprzedmiotowy. (pkt III postanowienia)

Orzeczenie o kosztach na które złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika wnioskodawcy znajduje uzasadnienie w art. 98 § 1 i 3 kpc w zw. z § 8 ust. 1 pkt. 14 w zw. z § 10 ust. 2 pkt. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2015.1804) Zasądzając w/w kwotę wynagrodzenia

pełnomocnika wierzyciela Sąd miał na uwadze przepis przejściowy § 21 w/w rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku zgodnie z którym do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia (1.01.2016) stosuje się przepisy dotychczasowe do czasu zakończenia postępowania w danej instancji. Skoro zażalenie uczestniczki złożone zostało w 2016 r. Sąd zastosował przepisy nowe.

VI Gz 210/16

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)